

det ærede Medlem kender ganske sikkert meget godt saadanne Industrier her i vort Land —, medens vi i Modsætning dertil uægtelig ogsaa har Industrier, som er mere eller mindre stærkt beskyttet, og blandt hvilke man, tror jeg, netop finder dem, der har mindst Modstandskraft overfor Tidens Vanskeligheder. Hvad jeg her udtaler, er ikke en Opfattelse, som blot kan findes ude paa Landet; jeg føler mig overbevist om, at meget store Dele af vor Bybefolkning, ja, store Kredse indenfor Industriens ledende Mænd i Virkeligheden har en lignende Opfattelse. Men ulykkeligvis er det i visse Industri Kredse blevet almindeligt at anse Foredrag som det, det ærede Medlem foreleden holdt for os, for den højeste national-økonomiske Visdom. Jeg tror, at dette er overordentlig skadeligt for Industrien og dermed i Virkeligheden ogsaa for vort Lands hele Erhvervsliv.

Det ærede Medlem stillede i Udsigt, at han i Fremtiden vilde følge mig, naar jeg tog ud til Møderne, og deltage i Diskussionen. Det ærede Medlem skal være hjertelig velkommen til saadanne Møder, og selv om jeg ikke er til Stede, vil jeg i høj Grad paaskønne, om det ærede Medlem vil forlægge sin Foredragsvirksomhed til Landbefolkningen. Jeg tror, at det ærede Medlem der kan lægge hele den Varme og Overbevisning ind i sin Tale, som han i saa fuldt Maal er i Besiddelse af. Der vil han blive hørt, og man vil stille sig velvilligt overfor hans Udtalelser, og jeg tror ikke, de vil gøre saa stor Skade der, som det gør — det lægger jeg ikke Skjul paa —, naar det ærede Medlem taler til Industriens Mænd eller til Bybefolkningen og gør sig til Talsmand for, at Toldbeskyttelse skulde være en for Byerhvervene særlig gunstig Foranstaltning. Det er den nemlig ikke. Den er i Virkeligheden i det lange Løb ødelæggende for Byerhvervene, og jeg henstiller derfor til det ærede Medlem, som saa levende beskæftiger sig med mit Ansvar, ogsaa at tænke paa sit eget Ansvar, naar han og hans Meningsfæller saa ivrigt søger at samle Byernes Befolkning under en beskyttelsesvenlig Toldpolitik.

Det ærede Medlem udtalte, at Toldbeskyttelse ikke betød Prisforhøjelse. Ja, hvis det ikke betyder Prisforhøjelse, saa ved jeg ikke, hvad det betyder. Jeg har nok hørt den Udtalelse før, men det forekommer mig, at der hører nogen Dristighed til at staa op og hævde, at Toldbeskyttelse ikke betyder Prisforhøjelse. Hvis Toldbeskyttelsens Virkning ikke er den, at Hjemmemarkedet maa betale enten en

højere Pris eller ogsaa nøjes med en daarligere Kvalitet, hvad der i og for sig kan være det samme, saa ved jeg ikke, hvori Industriens Interesse i hele dette Spørgsmaal skulde ligge. At det er af Interesse for den øjeblikkelige Fordel, men i det lange Løb vil virke til Fordærv, fordi ingen Virksomhed kan udvikle sig uden den Ansporing, der alene ligger i den fri Konkurrence, det skal jeg her holde mig borte fra. Men hvis der ikke gennem Toldbeskyttelse var Adgang til Prisforhøjelse eller Kvalitetsforringelse, forekommer det mig, at saa maatte det hele være Erhvervene ganske ivedkommende.

For en Gangs Skyld maa jeg her være enig med Socialdemokratiets ærede Ordfører, som ogsaa var inde herpaa, idet han mere forsigtigt bevægede sig i Talmåder om særlige Kriseforanstaltninger. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte noget i Retning af, at hvis der ved saadanne Foranstaltninger blev tillagt nogen som helst Virksomhed Særfordele, som det øvrige Samfund maatte betale, maatte det være en Forudsætning, at disse Virksomheder kom under Statskontrol, saa de ikke kunde misbruge det Privilegium, der var givet dem. Nu er denne Tanke om Statskontrol i særlig Grad det ærede Medlem en Behagelighed, men absolut ikke saa tiltrækkende for mit Vedkommende. Men bortset herfra maa jeg i god Samstemning med de Udtalelser, den højtærede Statsminister nylig fremsatte, sige, at det ærede Medlems Tale i saa Henseende var fuldt ud logisk. Hvis de Industrier, der saa stærkt kræver Toldbeskyttelse eller, endnu værre, fuldstændig Lukning for Konkurrence udefra — det er heldigvis ikke alle Industrier —, faar deres Ønsker opfyldt, saa ser jeg egentlig ikke, hvorledes man med Føje vil kunne tilbagevise Kravet om, at hele deres økonomiske Funktion bliver stillet under offentlig Kontrol. Jeg tillader mig at henstille til det ærede Medlem Hr. Fraenkel og til dem, der saa ivrigt ønsker saadanne Foranstaltninger gennemført, at overveje, om de tror, at Erhvervslivets Opblomstring er at finde ad de Baner, der her er anvist.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde Ostetolden til Genstand for en særlig Omtale, idet han mente at kunne fremhæve Ostetolden som Eksempel paa, at ogsaa Landbruget havde Beskyttelse og nød godt af Beskyttelse. Ostetolden maa jo ofte holde for, thi som bekendt er de store Vareposter, hvorved Landbruget skaber sig og Landet en Indtægt: Smør, Flæsk, Æg, Heste og Kreaturer, ganske uden Beskyt-